

[Gert Petersen]

For fuldstændighedens skyld tilføjes, at spørgeren finder, at det var godt, at både Amins og Pol Pots regimer blev bragt til fald, og at en forskelsbedømmelse heraf er udtryk for det groveste hykleri.

Besvarelse (21/12 79):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Den danske regering har altid taget klar afstand fra alle væbnede konflikter, som strider imod FN-pagtens principper om staters territoriale integritet og ikke-anvendelse af magt, uanset hvor i verden de finder sted.

Jeg kan bl. a. henvise til communiqueet fra det nordiske udenrigsministermøde i København den 29.-30. marts 1979 samt til den af den franske udenrigsminister på vegne af de ni den 12. marts 1979 afgivne udtalelse, der netop havde dette sigte, og som blev fremsat i forbindelse med de tanzanianske styrkers indtrængen i Uganda.

At konflikten i Kampuchea særlig har påkaldt sig verdens opmærksomhed og givet anledning til, at også Danmark på ny understreger sin principielle holdning, burde ikke overraske nogen. De ufattelige lidelser og menneskelige tragedier, der er blevet påført befolkningen i Kampuchea, burde få enhver til at reagere.

Spm. nr. 163

Til *minister Lise Østergaard (12/12 79)* af:

Gert Petersen (SF):

»Hvorfor aflagde ministeren under sit nylige besøg i Sydøstasien ikke besøg i Kampuchea og Kampuchreas hovedstad?«

Begrundelse

Ministeren har netop aflagt besøg i Sydøstasien for at undersøge behovet for dansk bistand, men begrænsede sin undersøgelse til at omfatte flygtningesituationen og besøgte derfor kun flygtningelejre i Thailand.

Størstedelen af det katastroferamte folk, hvoraf flygtningene i Thailand er en del, opholder sig imidlertid i sit hjemland, Kampuchea. Så vidt det kan bedømmes, er befolkningen i selve Kampuchea endnu hårdere ramt af hungerkatastrofe, end man er i flygtningelejrene.

Alligevel har ministeren undladt at besøge Kampuchea. Det forekommer ejendommeligt, når ministeren alligevel rejser til området og aflægger besøg i grænselandet Thailand.

Måske skyldes undladelsen, at den kampuchianske regering efter ministerens opfattelse ikke fordeler bistanden rigtigt; i en kronik i Politiken den 9. ds. giver ministeren udtryk herfor. Men det skulle da kun være en yderligere grund for ministeren til at besøge Pnom Penh og optage direkte forhandlinger med den derværende regering om bistandens fordeling.

Eller skyldes undladelsen, at vestlige regeringer – den danske indbefattet – kynisk lader det kampuchianske folk komme af hensyn til det gode forhold til Kina og USA? En reportage i svensk TV den 9. ds., kl. 22-23, udført af et britisk TV-hold, gav indtryk heraf. Bl. a. gav en UNICEF-medarbejder i Pnom Penh helt klart udtryk for denne opfattelse. Den blev ikke imødegået under et følgende interview med Svensk Røde Kors' chef, men denne fremhævede, at reportagen var to måneder gammel, og at situationen nu var bedre.

Alligevel efterlod reportagen et forstemmende indtryk, som forstærkes af ministerens omtalte kronik.

Besvarelse (18/12 79):

Minister Lise Østergaard:

Mine officielle besøg i Indonesien og Thailand i slutningen af november og begyndelsen af december måned blev foretaget efter invitation fra den indonesiske og thailandske regering. Rejsen skulle oprindeligt have været gennemført allerede i foråret, men som følge af vanskeligheder med at få besøget passet ind i mine værter program på dette tidspunkt blev den udskudt.

Da der var tale om officielle besøg, var det væsentlige formål naturligvis at fremme bilaterale forhold og føre politiske samtaler. En større dansk erhvervsdelegation deltog da også i rejsen. Det siger sig selv, at jeg også benyttede besøget i Thailand til at undersøge resultatet af den hidtidige danske bistand samt mulighederne for at yde bistand til blandt andre de kampuchianske flygtninge i Thailand.